

?El subsol de Manresa

La ciutat de Manresa se situa sobre una zona geològicament complexa. En efecte, la part baixa de la població es troba sobre terrenys d'origen marí, grisencs; mentre que la part alta se situa sobre terrenys continentals, vermells. Sols cal veure els colors dels materials que hi ha prop de l'estació de la Renfe i els que hi ha prop de Can Font, que són netament diferents. La zona de contacte entre uns i altres s'estén per la major part de la zona central i alta de la ciutat. Tot plegat, provoca un comportament anòmal a l'hora de fer les obres públiques, especialment per la presència de zones més dures que no es veuen en superfície a la ciutat, que tècnicament s'anomenen paleocanals. Per altra banda, bona part de la ciutat està afectada per fractures. Això sí, segons comenten els científics, de poca entitat, com les que hi ha al Mal Balç. Encara que a poc a poc la geologia també evoluciona, i és ben cert que noves i interessants investigacions van fent avançar els coneixements, de manera que treballs científics i tècnics anteriors hagin quedat obsolets.

A més, cal afegir, que com a la major part de les poblacions, en construir-se les cases i els carrers s'han anat tapant corrents d'aigua que hi havia hagut abans. Però, moltes vegades aquests corrents han estat tapats amb runes. Per tant, és ben cert com diuen els geòlegs, que les aigües continuen passant pel subsol del seu llit antic, en funció del propi cabal del torrent. El conjunt d'aquesta situació ha anat provocant anomalies en diferents construccions i habitatges de la ciutat. En aquest sentit, només cal veure les hemeroteques de la premsa escrita per recordar alguns dels successos esdevinguts a causa de la inseguretat dels terrenys sobre on s'han fet algunes edificacions. En el passat, de vegades aquestes anomalies s'han solucionat en fals pel mètode conegut vulgarment com de *prova-error*, mentre que d'altres solucions, si bé han estat exclusivament tècniques, han suposat un cert cost addicional a les esmentades obres. És el que passarà, sens dubte, a la zona on s'ha construït la part moderna de l'Hospital de Sant Joan de Déu, on els actuals problemes de l'edifici propietat d'Althaia, concretament el desequilibri que afecta a la planta T-3, estan íntimament relacionats amb la inestabilitat del subsol, com dos dels informes geotècnics han posat recentment en evidència.